

holde en praktisk god Veiledning for samtlige Dommere og for Befolkningen (Munterhed). Det synes at vække Bætt, at jeg tillader mig at foreslaae dette, men jeg foreslaaer det i al Alvor. Det er jo heller ikke noget saa Usædvanligt, at vore Love ledsages af Tegninger. Jeg kunde nævne adskillige Love og Bestemmelser — og det saadanne, som ere udfomne under den ærede sidste Talers Navn — der have været ledsagede af oplysende Billeder. Jeg skal saaledes f. Ex. nævne Byggeloven for Kjøbenhavn, Loven om Demarcationslinien, Besjendtgjørelser angaaende Paaseiling af Dampskibe osv., hvormed der er fulgt oplysende Billeder. Jeg vilde, som sagt, ansee det for at være meget ønskeligt, om den her foreslaaede Lov blev ledsaget af Afbildninger af de i § 4 omtalte Fugle, og jeg kan slet ikke troe, at det vilde være saa overmaade vanskeligt at tilveiebringe saadanne Afbildninger, efterfom man vistnok imod en Godtgjørelse kunde faae Til-ladelse til at tage Afbildningerne af Kjørbøllings Værk om de danske Fugle.

Hermed skal jeg slutte, idet jeg endnu kun udtaler, at jeg ganske vist stoler paa, at ærede Medlemmer ville tage mine Bemærkninger under nøie Overvejelse og stemme for de Underændringsforslag, som jeg har stillet.

Formanden: Det 2det Medlem for 9de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Skriver: Jeg vil for det Første rette en factisk Urigtighed, som den sidste ærede Taler gjorde sig skyldig i, idet han udtrykte sig saaledes, at det Bildt, som en Dyrehaveeier har i sin Dyrehave, har han indsat dert. Det Bildt af denne Art, som han har i sin Dyrehave, er fredløst hele Aaret igjennem, og for det gjælder Fredningsbestemmelserne ikke. Naavildtet i Dyrehaver er tilfældigt kommet derind og bliver, hvor en Dyrehave drives rationelt som Dyrehave, skudt ned. Man kunde ogsaa gjøre den Betragtning gjældende, at en Dyrehave er forsaavidt en storartet Bildtsælde, idet der som bekjendt i enhver Dyrehave er truffet Anstalter for, at Bildtet uhindret kan springe ind, men ikke komme ud. Det ærede Medlems Forslag, som jo nærmest vil omfatte

Naavildtet, kunde altsaa opfattes som en Til-ladelse for Dyrehaveeierne til at fange og dræbe Naavildt til enhver Tid, medens det er forbudt alle Andre. Jeg troer imidlertid ikke, at det paa nogen Maade lader sig forsvare overfor Lovens øvrige Bestemmelser at følge det ærede Medlem. — Det var dog ikke nærmest denne Betragtning, der foranledigede mig til at bede om Ordet saa kort, efterat jeg har haft det; det var derimod et Udtryk, som undslap det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, nemlig, at det, som egentlig drev ærede Herre til at stille Forslag om for Befolkningen mere eller mindre besværende Fredningstider, var ene og alene Sagtliedhaveri. Den Uttring vil jeg nedlægge den allerbestemteste Indsigelse imod. Jeg troer, at det vilde være ligesaa berettiget, om man vilde sigte de Medlemmer, der ikke ville frede Bildtet, for, at det var for Bordets Glæders Skyld, at det var for, at de kunde have Bildt til enhver Tid af Aaret, at de modsatte sig de foreslaaede Fredningstider. Jeg maa idetmindste for mit Vedkommende — og jeg er overbevist om, at jeg ikke der-ved taler alene paa egne Vegne, men taler paa Manges Vegne — paa det Allerbestemteste hævde, at, naar jeg sætter Pris paa, at de vilde Dyr og Fugle, som nu findes her i Landet, ikke ligefrem skulle blive fredløse — og det at vedtage Bestemmelser, som ikke kunne overholdes, er i Virkeligheden at gjøre dem fredløse —, saa er det ingenlunde som Sæger og Sagtliedhaver, men for at værne om de Dyr, som ere nyttige, directe nyttige ved den Brug, der gjøres af deres Kjød og deres Hud, indirecte nyttige, og det i høiere Maal, ved at udrydde de Fjender, som Mennesket, hvor mægtigt han end er, ikke har Midler til at værges sig imod, og endelig fordi det forekommer mig, at man ikke uden Nødvendighed skal berøve Befolkningen Noget af det, som bidrager til at gjøre Landet tiltrækkende for den. Om det saa kun er Fuglesangen i vore Skove, vilde jeg ikke undvære den, for at Sangfuglene kunde vandre hen paa Gourmandens Bord, og jeg troer ikke, at det vil være vanskeligt at paavise Exempler, om ikke fra umiddelbare Nabolande, saa dog fra andre Lande i Europa, paa, at den henfynsløse Sa-